

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til beslutning af rigsdagen i henhold til lov nr. 112 af 9. marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13. (Regnskabsåret 1947—48).

(Første behandling findes i tidenden sp. 4507).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til beslutning af rigsdagen

vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Der vil nu blive givet landstinget meddelelse om denne vedtagelse.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2865; udvalgets betænkning findes i tilæg B. sp. 1937).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Viola Nørlov): Udvalget, der har behandlet forslaget til lov om husmoderafløsning, har, som det ses af den omdelte betænkning, afholdt 10 møder og haft 2 samråd med socialministeren. Udvalget har modtaget 2 deputationer, den ene fra Købstædernes sociale Udvalg, den anden fra Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Kvindesamfund, De samvirkende danske Husholdningsforeninger, Københavns Husmoderforening og De danske Husmoderforeninger.

Der var i udvalget enighed om, at husmoderafløsning kun kunne rekvireres af en læge, men ved nærmere eftertanke har man ment, at det også kunne ske ved en jordemoder, idet mange hjemmefødende

kvinder under en normal fødsel ikke har brug for læge og det derfor vil være unødigt spild at lægens tid at tilkalde ham kun for at skrive en rekvisition.

I udvalget har der været nogen diskussion med hensyn til lægens honorar for dokumentering af tilstedeværende trang til husmoderafløsning, men ved at undersøge de allerede bestående forhold og ved en drøftelse med Den almindelige danske Lægeforening er man nået frem til en form for rekvisition, der kan ske uden vederlag til lægen.

Man er enig om, at husmoderafløsningen er tænkt som en hjælp til det enkelte hjem, der på grund af sygdom er kommet i en midlertidig trangssituation, og at hjælpen almindeligvis ikke bør strække sig udover ca. 14 dage. Dog har man ikke i udvalget ønsket at sætte en fast grænse, da der må skønnes i de enkelte tilfælde.

Man er i udvalget nået frem til enighed om, at den enkelte kommune selv må afgøre, om den ønsker at oprette husmoderafløsning. I givet fald må kommunalrådet bestemme, om husmoderafløsningen skal henlægges til et særligt udvalg eller til det sociale udvalg. I begge tilfælde bør der være en kvinde med kendskab til husligt arbejde med. Organisationerne kan også overlades til private organisationer eller institutioner.

Ubemidlede hjem kan stadig rekvirere husmoderafløsning gratis. Det nye bliver, at også familier med forholdsvis gode indtægter kan få hjælpen mod at betale et beløb efter en af socialministeren udarbejdet skala, som findes optrykt i betænkningen. Men der er fuld enighed om, at husmoderafløsningen først og fremmest skal komme de små hjem tilgode.

Man har også i udvalget drøftet formerne for ansættelse af husmoderafløsere og har fundet det rigtigt at overlade dette problem til den enkelte kommune.

Med hensyn til ansættelse af konsulenter har man kunnet enes om at ansætte en enkelt.

Der har været fuldstændig enighed om, at det ikke er hensigten at uddanne purunge piger til husmoderafløsere, men at det må blive et arbejde for modne og på det huslige område erfarne kvinder, der efter et supplerende kursus vil have de bedste betingelser for at løse denne vanskelige opgave på en fornuftig måde.

Til kursus for husmoderafløsere vil der efter loven blive ydet statstilskud. Disse kurser kan fortrinsvis afholdes på de i medfør af lov nr. 310 af 4. juli 1942 vedrørende husholdningsskoler og husholdningssemina-